

LOKVANJ

LOKVANJ - Šolsko glasilo učencev OŠ Ljudski vrt Ptuj

Številka: 1

Letnik: 17

Šolsko leto: 2013/2014

Mentor: David Bedrač

Oblikovanje: Matej Sužnik

Naklada: 550 izvodov

Izdano: december 2013

Urednica: Klara Vrabl

Uredniški odbor: Anea Bezjak,

Kaja Bračič, Lana Kolarič, Zala

Kosi, Vita Kuhar, Carina Petrič,

Vita Solina, Zala Šešerko, Zala

Vedernjak

Fotografije: Foto video krožek

DRAGE BRALKE, DRAGI BRALCI LOKVANJAI

Pa je spet med nami!

Veseli december je po enem letu spet prišel med nas. Spet je poln novih pričakovanj, lučk, in vonja po piškotih. Gotovo si že vsi sestavljamo sezname želja in kupujemo darila za najbližje. Tudi mi imamo darilo za vas. To je nova številka Lokvanja, našega šolskega časopisa, ki na šoli izhaja že vrsto let.

Ko sem bila mlajša, je bila prva stvar, ki sem jo naredila, ko sem v roke dobila nov izvod Lokvanja, da sem ga hitro prelistala in pogledala, če je kje kak moj članek ali moja slika. Potem sem poiskala še članke prijateljev in sošolcev. Nazadnje sem še kak mesec Lokvanj prestavljala po sobi in ga na koncu vrgla med star papir, saj mi je bil le v napoto. Tako nekako sem delala vse do danes. Lokvanj sem metala med star papir, ne da bi pomislila, koliko dela je vložnega v eno samo številko. Tega sem se zavedla šele zdaj, ko sedim pred računalnikom in iščem inspiracijo in ko sem sprejela mesto urednice. A vrnimo se nazaj k božiču. To je "del leta", ki ga ob poletju verjetno pričakujemo najbolj nestrpno, še posebej, če pomislimo na vse tiste filmske prizore ob kaminu, ko je zunaj polno snega in otroci pojejo, starši pa igrajo na klavir. A žal si vsi takšnega božiča ne morejo privoščiti, še posebej zdaj, v času

denarne krize. Spomnimo se torej tudi takšnih otrok. Navsezadnje božič le ni samo čas obdarovanja, ampak predvsem čas druženja, družine, prijaznosti in dobrote.

Vsem bralkam in bralcem Lokvanja želim čim manj sebičen in čim lepši, bel božič, predvsem pa lepe trenutke ob branju prve letošnje številke Lokvanja, v kateri boste izvedeli, kdo je nova tehniška, kdo športna in kdo kulturna faca. Prebrali boste lahko tudi ravnateljčino zanimivo razmišljanje o športu invalidov, pa tudi kaj smo delali na športnih in kulturnih dnevih v prvih šolskih mesecih; pa tudi kaj se je dogajalo na literarnem festivalu, ki ga je obiskalo kar nekaj učencev naše šole in še in še ...

Uredniški odbor vam želi prijetne urice ob branju!

Klara Vrabl, 8. a

Iz vsebine:

Športne strani	2
Intervju z ravnateljico	5
Športna faca	6
Ekostrani	7
Tehniška faca	9
Kulturne strani	10
Kulturna faca	12
Naravoslovne strani	13
Prireditve za dedke in babice	17
Medgeneracijska druženja	19

ŠPORTNE STRANI

ŠPORT DRUGAČE - OBISK INVALIDNIH ŠPORTNIKOV NA OŠ LJUDSKI VRT

18. 11. 2013 smo imeli učenci OŠ Ljudski vrt športni dan. Zbrali smo se v telovadnici, kjer smo prisluhnili uvodnim govorom in predstavitvam, nato pa se porazdelili v manjše skupine in pričeli z aktivnim sodelovanjem v različnih – tudi manj znanih – športnih disciplinah.

Zakaj šport drugače? Tokrat se nismo zapodili po igrišču ali telovadnici kot običajno. Spoznali smo namreč ljudi, ki jim je usoda namenila drugačno življenje. Ljudi, ki jih je invalidnost trajno zaznamovala in se zato v vsakdanjem življenju spopadajo s povsem drugačnimi težavami kot večina nas. Pa vendar – to so ljudje, ki ne poznajo ovir in tarnanja. S svojo življenjsko energijo, optimizmom, pogumom in vztrajnostjo dokazujejo, da jih telesne hibe ne ovirajo niti v vsakdanjem življenju niti v športu. O tem smo se lahko prepričali na lastne oči, saj so člani **Društva za šport invalidov Most** znova dokazali, da je v življenju marsikaj mogoče, če

se potruš. Demonstrirali so mnogo dejavnosti: od miselnih športov, kot je šah za slepe in slabovidne, do košarke na vozičkih. Zanimivo je bilo opazovati tudi streljanje za invalide, odbojko sede, kegljanje za slepe in slabovidne, namizni tenis sede ter golbal.

Novinarji smo se sprehodili po prizorišču, posneli nekaj krajših intervjujev in budno spremljali dogajanje na delavnicah. A najprej nekaj o Društvu za šport invalidov.

»Taki, ki smo že celo življenje športniki, smo se odločili to organizirati v društvo, da bi promovirali šport za invalide. Radi bi povedali mladim in tudi ostalim, da so lahko uspešni tudi tisti, ki jim je bilo življenje manj naklonjeno. V glavnem smo v našem društvu vsi prostovoljci,« je povedala **Silva Razlag**, predsednica Društva za šport invalidov, tudi sama aktivna športnica. Ustanovljeno je bilo pred tremi leti, njegovo delovanje pa je usmerjeno v sodelovanje, brisanje mej, preseganje razlik in sprejemanje drugačnosti.

Ko smo se ustavili pri šahu, smo opazili, da je ta malo drugačen od navadnega. Ima namreč rahlo dvignjena črna polja, črne figure pa imajo na vrhu nekakšen grebenček. Pogovarjali smo se s slabovidnim šahistom **Brankom Emeršičem**. Povedal je: »Igram na plošči za slepe, kjer je dosti težje igrati kot na plošči za videčega. Zanimivo je, da se večina ljudi pri šahu počuti napete, ko pa jaz sedem za šahovnico, se sprostim.« Naši učenci so se pa pri šahu presenetljivo dobro odrezali.

2 Ogledali smo si tudi, kako poteka streljanje za invalide. Stojalo je bilo povezano z računalnikom in

ko si pritisnil na sprožilec, je zabeležilo, kako dobro si nameril. Učenec **Patrik Šulek** je o streljanju povedal: »Težko je. Biti moraš natančen, saj se sprožilec hitro sproži.« Spremljali smo tudi delavnico, kjer so nam športniki predstavili namizni tenis sede. O vtisih smo povprašali učenko **Laro Jurovič**.

Se ti zdi namizni tenis sede precej drugačen od navadnega? Da.

Zakaj pa? Ker sedim in se ne morem prosto premikati.

Pa se ti zdi težje? Ne, lažje.

Kako pa to? Ker smo za mizo štirje, na vsaki strani dva.

Naslednja v vrsti je bila odbojka. Sede, seveda. Kar nekaj naših vrstnikov je sedelo na obeh straneh neobičajno nizko nastavljenih mrež. **Mojca Huzjak** je na vprašanje, kako se ji je zdelo igrati odbojko na takšen način, odgovorila: »Težko, a zabavno, nekaj novega se naučiš.«

Med klopami so malo naprej stali keglji. Vsake toliko je učenec s prevezanimi očmi vanje zakotalil kroglo. Tisti, ki so bili na vrsti, medtem ko smo jih opazovali, so podrli kar precej kegljev.

Nato košarka na vozičkih. Na začetku so igro demonstrirali izkušeni gostje, nato pa so vozičke prepustili tudi učencem naše šole, ki so se prijavi na košarko. Medtem ko so se poganjali za žogo v svojem delu telovadnice, smo v pogovoru z invalidnimi košarkarji izvedeli za mnogo posebnosti tovrstne košarke. Pogovor je tekel od sestave ekip in posebnosti pri vodenju do višine in teže vozičkov.

Za mnenje o takšni košarki smo se pozanimali pri učencu **Timu Mešiču**. Povedal nam je: »Igrali smo po parih. Bilo je precej zanimivo. To je težek šport.« Na vprašanje, ali bi še kdaj igral košarko na vozičkih, je odvrnil, da bi.

Nazadnje pa smo si ogledali še golbal, ki se je na naši šoli igral prvič. Učenci so se z žogo najprej ogreli, nato pa so si prevezali oči in začeli igro.

O vtisih smo povprašali učenko **Lauro Simonič**.

Kakšna se ti zdijo pravila igre?

Pravila je lahko razumeti, ampak igra je težka.

Kako se je z zavezanimi očmi orientirati glede na žogo?

Zelo težko.

Športni dan je zelo dobro uspel in nam je bil zelo všeč. Spoznali smo, da je šport pomemben del življenja invalidov, saj z njim ohranjajo psihofizično pripravljenost in socialne stike z okoljem.

Šolski novinarji: Erleta Berisha, Aljaž Simonič, Anita Brojaj
Mentorica novinarske delavnice: Petra Uvera Hočevar

POLFINALE DRŽAVNEGA TEKMOVANJA V GIMNASTIKI

V petek, 22. 11., smo se s številčno zelo močno ekipo odpravili na OŠ Dobrova pri Ljubljani. Prvi so s tekmovanjem pričeli najmlajši dečki. Za našo šolo sta nastopila Gašper Turk in Tevž Vargič. Nato sta nastopili še najmlajši deklici Michelle Tašner in Eva Druzovič. Pri mlajših deklicah so ekipo sestavljale: Manja Dokl, Barbara Kokol, Pia Kramberger, Vida Glatz in Zala Veselič. Starejše deklice so nastopile v okrnjeni sestavi: Neva Florjančič, Tjaša Lorbek, Vita Pernat, Vita Toličič, manjkala pa je Pia Panič.

Na tekmovanju smo dosegli odlične rezultate:

Gašper Turk: 1. mesto,
Tevž Vargič: 6. mesto,
Michelle Tašner: 1. mesto,
Eva Druzovič: 3. mesto,
Manja Dokl: 37. mesto,
Barbara Kokol: 27. mesto,

Pia Kramberger: 42. mesto,
Vida Glatz: 12. mesto,
Zala Veselič: 9. mesto,
Neva Florjančič: 27. mesto,
Tjaša Lorbek: 13. mesto,
Vita Pernat: 16. mesto,
Vita Toličič: 5. mesto.

Ekipa mlajših deklic in ekipa starejših deklic sta dosegli 2. mesto in se uvrstili na državno tekmovanje, ki bo 10. 12. 2013.

Kaja Bračič in Zala Šešerko, 8. a

Nogometno tekmovanje

V četrtek, 28. 11. 2013, smo se dekleta sedmega osmega in devetega razreda OŠ Ljudski vrt in podružnice Grajena odpravila na tekmovanje ženskih nogometnih ekip v Destrniku.

Vse se je začelo že ob enajsti uri zjutraj, ko smo se vse zbrale v šolski avli, počakale še na dekleta z Grajene in se nato odpravile z avtobusom, na katerem so nas že čakale nasprotnice iz drugih osnovnih šol.

Vožnja se je zaradi nervoze in visokih pričakovanj zelo vlekla, zato smo se vse veselo odpravile iz avtobusa.

Potem ko smo se ponosne odele v naše drese, ki so branili šolsko čast, smo že igrale prvo tekmo. Borba je bila dolga, naporna in napeta, ampak se je na koncu izplačalo.

Skupaj smo dosegle 3. mesto, na katerega smo zelo ponosne. Zahvaljujemo pa se našemu mentorju in predanemu trenerju Ivanu Čušu za vse znanje, ki ga je delil z nami, in za njegov trud.

Zala Šešerko, 8. a

INTERVJU Z RAVNATELJICO

Kdaj ste se domislili ideje za predstavitev športa invalidov?

Resnica je ta, da so nas poklicali iz društva invalidov, ker se z gospo Silvo pozna. Poznam tudi njeno hčer Andrejo Razlag, tako da ni bilo težko priti do dialoga in se odločiti za tako predstavitev. Prav se mi zdi, da je bil tak šport predstavljen našim učencem.

Ali ste zadovoljni z izvedbo športnega dne?

Da. Letos smo imeli predstavitev kar dvakrat. Prvič za učence od 1. do 5. razreda, in pozneje od 6. do 9. razreda. Učitelji so učence zelo lepo pripravili in upam, da so bili učenci zadovoljni.

Na prireditvi so omenili, da ste bili nekoč zelo uspešni v šahu.

Da. Kar dolgo časa sem posvetila igranju šaha. Bila sem članica Šahovskega društva Ptuj. Sodelovala sem na več tekmovanjih. Moj naziv je šahovska mojstrica.

Kateri je vaš največji dosežek v šahu?

Bila sem trikratna prvakinja Republike Slovenije. Ta naziv mi veliko pomeni. Vendar niso pomembni samo dosežki, saj je šah tudi igra, ki te oblikuje kot človeka.

V katerem sportu ste se ali se bi preizkusili?

Verjetno bi bilo zanimivo preizkusiti se v vseh športih, saj ima vsak od njih svoje posebnosti. Veliko pa sem se posvečala šahu.

Še kdaj igrate šah? Zakaj ste opustili profesionalno igranje?

Zadnjih 15 let šaha več ne igram, vendar se najde kdo, ki bi si želel pomeriti z mano. Za šah bi si morala vzeti veliko časa, ki pa ga pri moji službi primanjkuje.

Pripravili: Anea Bezjak in Zala Kosi, 7. c

ŠPORTNA FACA

INTERVJU S ŠPORTNO FACO ŠOLE (Saša Mlakar, 8.a)

Kdaj si se začela ukvarjati s športom?

S športom se ukvarjam že od malega, resno sem ga pa začela jemati šele pred dvema letoma.

Kateri je tvoj najljubši šport?

Nogomet, to pa zato, ker se pri igranju počutim dobro.

Si se že udeležila kakšnih športnih tekmovanj?

Ja. Večina jih je bila na šolski ravni.

Igraš nogomet. Kje pa treniraš?

Treniram pri ŽNK MSM Ptuj.

Katero pozicijo igraš?

Sem obrambna igralca.

Se v prihodnosti vidiš kot poklicna nogometašica?

Ja, saj v nogometu resnično uživam.

Kdo te je navdušil za nogomet in kdo je tvoj vzor?

Za nogomet me je navdušil bratec, moj vzornik pa je Neymar.

Za kateri klub navijaš?

Navijam za Barcelono in Bayern München.

Vita Kuhar in Zala Vedernjak, 8. a

EKOŠOLANI

Program dela EKOŠOLE v šolskem letu 2013/2014

Na OŠ Ljudski vrt se bomo tudi letos trudili na ekološkem področju, saj si želimo, da bi bila naša prizadevanja v našem novem eko-desetletju ponovno primerno ovrednotena s strani Ekošole Slovenije. Za pridobitev ekozastave je treba izvesti naloge v okviru treh vodilnih tematskih sklopov, ki so za to leto energija, odpadki, voda.

Sodelovali bomo v različnih projektih, se prijavljali na natečaje ter izvedli nekaj humanitarnih akcij:

- svoje znanje bomo poglobljali pri pripravi na Ekokviz,
- likovno bomo ustvarjali za natečaj »Prednovoletni čas«,
- reciklirali bomo kartonsko embalažo ter jo na novo oživljali v sklopu projekta Eko-paket,
- pomerili se bomo na novinarskem tekmovanju Zeleno pero,
- ob svetovnem dnevu hrane in mednarodnem boju proti revščini smo v oktobru že izvedli humanitarno akcijo zbiranja živil za socialno ogrožene družine,
- vse leto bomo zbirali odpadne tonerje in kartuše,
- nadaljevali bomo z akcijo zbiranja plastičnih zamaškov.

Pri projektu »Šolska vrtilnica« letos nadaljujemo lani pričeto delo. Na šolskem zelenem atriju pri telovadnici bomo ustvarili pravo šolsko vrtilnico. Postavili smo grede, zemljo pa zasadili s trajnicami, predvsem z zelišči in z nekaj prezimne zelenjave. V

zimskem času bomo zbirali semena, ki naj bi bila doma pridelana oz. pobrana. Sejali bomo v korita, ki si jih bomo sami izdelali, in skrbeli za posevke na oknih učilnic.

V spomladanskem času bomo vzgojene sadike presadili na vrtno gredo. Osredotočili se bomo na ekološko pridelavo predvsem zelišč in zelenjave, ki jih bomo tudi uporabili pri pripravi hrane pri gospodinjstvu. Plevel in druge organske odpadke bomo odlagali v kompostnik. V skrbi za šolski vrtiček bomo sodelovali vsi v okviru projekta Popestrimo šolo, interesne dejavnosti Zelišček, biološkega krožka in predmeta gospodinjstva. Dogovorili se bomo, da bi naš vrt živel vse šolsko leto, torej tudi med dolgimi poletnimi počitnicami.

Ekodetektivi bodo vse leto nenapovedano nadzirali smotno rabo električne energije ter pravilno odlaganje odpadkov v koše za smeti v posameznih učilnicah.

Za zdravje in dobro počutje bomo skrbeli z vsakodnevним zagotavljanjem raznovrstne prehrane, obogatene z lokalno bio-ponudbo. Tudi letos pa smo se aktivno vključili v projekt Tradicionalni slovenski zajtrk.

Zadali smo si veliko ciljev. Upamo, da nam jih bo uspelo doseči čim več. Vse učence in učitelje prosimo za aktivno sodelovanje. Le s skupnimi močmi nam bo uspelo doseči glavni cilj – oblikovati odgovorne mlade ljudi, ki bodo znali spoštovati naravo in to, kar nam podarja. Kot pečat svojemu delu želimo ob koncu šolskega leta prejeti potrditev zelene ekozastave in osvojiti mednarodni certifikat.

Ekošolski koordinatorici: Petra Vujnovič in Jasmina Petek

TEHNIŠKA FACA

Med ustvarjanjem v tehniški učilnici sem ujela **Gregorja Levaniča**, učenca 7. c razreda, ki ga tokrat predstavljamo kot tehniško faco ...

Kaj rad počneš v prostem času?

Rad se družim s prijatelji, prav tako pa rad tehniško ustvarjam.

Povedal si, da pridno obiskuješ modelarski krožek v naši šoli. Kako dolgo že?

Od 6. razreda.

Pri katerih projektih si sodeloval?

Pri projektu "Rakete".

Si že bil na kakšnem tekmovanju s tehniškega področja?

Bil sem na Regijskem tekmovanju modelarjev v kategoriji Raketnih modelov S3 Nacional s padalom. Rakete smo učenci izdelali sami. Za las mi je ušla uvrstitev na državno tekmovanje.

Zakaj se navdušuješ nad tehniko? Iz česa najraje izdeluješ izdelke?

Navdušuje me, ker lahko kreativno delam, izdelujem pa najraje izdelke iz lesa.

Kakšne so tvoje želje in cilji na tem področju v prihodnosti?

Po končani osnovi šoli se želim vpisati na medijsko ali lesno šolo.

Želim ti veliko veselja in uspehov pri tvojem hobiju!

Carina Petrič, 8. a

KULTURNE STRANI

MED VRANAMI IN MAJNICAMI

V sredo, 4. 12. 2013, je na šoli potekalo Cankarjevo tekmovanje. Tudi sama sem tekmovala. Prebrati sem morala pesniško zbirko Majnice pesnika Toneta Pavčka in Vrane pesnika Ervina Fritza, tako kot vsi tekmovalci šestega razreda. Majnice so mi bile bolj všeč, saj govorijo o mladostnikih in mladostnicah kot sem jaz. Skoraj vsak torek nultu uro sem prišla na priprave, kjer smo se z učiteljico in ostalimi učenci pogovarjali o

teh dveh pesniških zbirkah, jih primerjali med seboj, ugotavljali, če so besede v prenesenem pomenu itd.

Za Cankarjevo tekmovanje sem tekmovala vsako leto (razen v 1. razredu) in vsa leta osvojila priznanje. Upam, da se bo to tudi letos ponovilo.

Gaja Vuk, 6. b

MIHČEV FESTIVAL 2013

Bilo je oblačno jutro. Nič kaj prijetno. Kar spala bi še. Mama me je opomnila, češ naj že vstanem. Zakaj le? Aja, na Mihčev festival grem! Ja, ja, se že spomnim. Druženje, ustvarjalno pisanje, dobre »fore« mentorja ... Vse to bi bilo lepo ponoviti tudi letos. Že lani sem namreč sodelovala v literarni delavnici Mihčevega festivala.

Prva sobota v oktobru, od 10. do 14. ure, mentor naš učitelj slovenščine, profesor David Bedrač ... tako nekako bi lahko na hitro opisala letošnji Mihčev festival. Ampak to bil preveč suhoparen povzetek. Bilo je mnogo več od tega ...

Zbrali smo se v Stari steklarski delavnici. Iste mize, kot lani, ista učilnica, podobni obrazi, a nova rdeča nit literarnega ustvarjanja. Razglabljali smo o moderni tehnologiji, pisali literarne SMS-e na bel list papirja, peli pesem Ringaraja, ustvarjali uganke, ne nazadnje smo tudi malicali in še spisali zaključno, a najpomembnejšo zgodbo. Razpisali smo se o plusih in minusih moderne tehnologije (telefonih, tablicah, družabnih omrežjih, ...) in to vtkali v skoraj prave detektivke, kriminalke, pesmi, ljubezenske in humorne zgodbe. V literarni delavnici je ob učencih naše šole sodelovalo še veliko učencev drugih ptujskih šol.

A to še ni bilo vse! V sklopu že devetega Mihčevega festivala je potekala tudi likovna delavnica pod mentorstvom profesorjev Jožeta Foltina in Lee Kralj. Verjamem, da so se učenci zabavali, saj so izdelovali 3D-modele ljudi in živali iz žice. Na tej delavnici so se likovno izražali tudi štirje učenci naše oz. podružnične šole.

Mesec kasneje, 14. 11, 2013, je sledil zaključek festivala. Zbrali smo se v Narodnem domu Ptuj. Vsak udeleženec je dobil pohvalo in svoj lasten zbornik z besedili in fotografijami "sadox", ki sta jih obrodili obe delavnici. V živo so bili tudi razstavljeni izdelki iz žice – prava paša za oči. Besedila pa so bila paša za naše možgane. Na koncu prireditve smo se vsi, udeleženci in mentorji, fotografirali za medije in osebne arhive.

Ni mi žal, da sem se udeležila Mihčevega festivala. Iz prve roke priporočam vsem učencem in učenkam, ki jih tovrstne zadeve zanimajo, da se ga udeležijo prihodnje leto.

Carina Petrič, 8. a

Erik in Luka Lašič, učenca 7. a razreda, sta nastopila kot statista v slovenskem filmu *Gremo mi po svoje 2*.

O filmu sva jima postavila nekaj vprašanj.

Kako in kdaj sta izvedela za avdicijo?

Erik: Za avdicijo sva izvedela od sošolcev na dan avdicije v mesecu maju 2012.

Kako je potekala avdicija?

Luka: Avdicija je potekala v dveh delih. V prvem delu so nama zastavljali vprašanja, v drugem pa so nama že vzeli mere za kostume.

Kdaj in kje je potekalo snemanje filma?

Luka: Snemanje filma je potekalo med poletnimi počitnicami leta 2012 v okolici Bovca.

Kaj vama je ostalo v spominu ob snemanju filma?

Erik: Meni je ostal v spominu šaljiv dogodek, ko smo pekli kranjske klobase in je moj brat Luka hotel še eno.

Luka: Meni pa grozljiv dogodek, ko se je med snemanjem filma nekemu statistu priplazila kača izza hrbtna.

Kakšen vtis so na vaju naredili glavni igralci?

Erik: Bili so zelo prijazni. Z nekaterimi sva lahko spregovorila kakšno besedico. Najboljši vtis pa je na naju naredil igralec Tadej Toš, saj je tudi v privatnem življenju pravi šaljivec.

Kdaj sta si prvič ogledala film?

Luka: Na premieri v Portorožu, 14. septembra letos.

Kakšni so občutki ob gledanju filma?

Erik: Občutki so sijajni. Zanimivo je videti sebe na velikem platnu ...

Ali še imata stike z igralci?

Luka: Ja, imava. Nekateri so tudi najini prijatelji na facebooku.

Kako so vajini sošolci sprejeli film?

Erik: Sprejeli so ga bolje, kot sva pričakovala. Najbolj jih je navdušilo obmetavanje z baloni.

Kolikokrat ste snemali prizor z baloni?

Luka: Trikrat.

Kateri prizor v filmu je bil všeč vama?

Zelo zabavno je bilo snemanje nočnega prizora z lučkami, ko smo prestrašili inšpektorico.

Kakšen je režiser filma?

Erik: Režiser je zelo zabaven in ima bujno domišljijo, zato tudi ustvarja tako dobre filme.

Kater del filma se vama zdi boljši?

Erik in Luka: Veliko boljši je drugi del, saj nastopava v njem.

Kaj bi povedala za konec?

Luka: Snemanje filma je bila nepozabna izkušnja.

Erik: Res je ...

Pripravila: Brina Terbuc in Luka Černila, 7. a

KULTURNA FACA

EVA PEKLAR

Za tokratno kulturno faco smo izbrali učenko Evo Pekar, ki nadvse rada literarno pa tudi likovno ustvarja. Za konec pogovora pa smo dodali še njeno pesmico.

Kaj raje pišeš, pesmi ali zgodbe?
Zgodbe.

Ti kdo pri tem pomaga?

Včasih mami, ko mi pomaga pri rimah.

O čem najraje pišeš?

Najraje pišem o živalih.

Kdaj pa ponavadi pišeš?

Najraje pišem, ko mi je dolgčas.

Ali rada tudi rišeš?

Da, zelo rada tudi rišem.

Boš nadaljevala s pisanjem tudi, ko boš velika?

Da, rada bi pisala zgodbice, ko bom velika.

PESEM

Mladi zajčki
radi v beli srajčki
klepetajo in s trenerjem se igrajo.

Trener na piščal zapiska,
zajčja družina pa veselo vriska.

Igra v zajčjih skokih se prične,
in glej, zmagovalec Bine je.

Za nagrado pa zabava:
6 korenčkov, 1 zelje,
to pravo zajčje je veselje.

Kaja Bračič, 8. a

NARAVOSLOVNE STRANI

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ ZNANJA LOGIKE

V soboto, 19. oktobra 2013, je na Osnovni šoli Destnik-Trnovska vas potekalo državno tekmovanje v znanju logike. Na tekmovanje se je uvrstilo 8 učencev naše šole. Dosegli smo izjemen uspeh.

Srebrno priznanje iz logike so dosegli:

- ☐ Katja Bezjak, 7. c
- ☐ Aljaž Simonič, 8. a
- ☐ Julija Menoni, 8. c

Zlato priznanje iz logike sta dosegli:

- ☐ Tjaša Lorbek, 8. b
- ☐ Anamarija Uršič, 8. b

Čestitke vsem dobitnikom priznanj!

Julija Menoni, 8.c

Šola v naravi

Že lansko šolsko leto smo se veselili šole v naravi. Čakali smo dneve in noči in končno je napočil ta težko pričakovani dan.

Starši so nas zjutraj pripeljali pred šolo. Tam so nas čakali avtobusi. Odložili smo prtljago, sedli na avtobus, pomahali staršem in se dpravili na pot. Med vožnjo smo se za kratek čas ustavili in pojedli malico. Po dobrih štirih urah vožnje smo prispeli na cilj v Ankaran.

Ni bilo tako, kot sem si predstavljala. Mislila sem, da bomo v velikih hotelih in da bomo imeli samopostrežno hrano in nisem vedela, da bo v bazenih slana voda. Preostale dni sem se imela lepo, čeprav nas je kdaj

presenetil dež oz. slabo vreme. Zelo mi je bilo všeč v disku, kjer smo plesali in se zabavali.

Tam je potekala tudi podelitev priznanj s krosa in plavanja. Največje doživetje je bil izlet z ladjico v Piran, kjer smo si ogledali različne stvari. Super pa sta bila tudi kros in plavanje ter še veliko ostalih stvari!

SOBOTNA ŠOLA (Kumrovec, Krapina, Trakošćan)

V okviru dela z nadarjenimi smo se učenci, ki smo bili prepoznani kot nadarjeni, v soboto 26. 10. odpravili proti hrvaški meji. Namenili smo se obiskat muzej Staro selo, kjer je tudi Titova rojstna hiša v Kumrovcu, muzej v Krapini (muzej krapinskih neandertalcev) ter dvorec Trakošćan. Spremljale so nas učiteljice Milena Krajnc, Jasmina Žel, Jožica Lešnik, Majda Švagan in Darja Polner.

Najprej smo si ogledali muzej Staro selo s Titovo rojstno hišo. Ko smo prišli tja, nam je vodič najprej povedal nekaj podatkov o vasi,

nato pa smo imeli okoli eno uro časa, da smo si samostojno ogledali vas.

Staro selo je vas, ki je bila spremenjena v muzej na prostem. Tega sestavlja 25 stanovanjskih hiš. Ena izmed njih je rojstna hiša Josipa Broza Tita. Pred njo stoji tudi Titov kip. V ostalih hišah so predstavljene obrti, s katerimi so se ukvarjali prebivalci Starega sela. V eni od hiš je predstavljena tudi zabava ob poroki. Ko smo si vas ogledali do konca, smo še malo posedeli na soncu, nato pa smo se odpravili proti Krapini.

Po kratkotrajni vožnji smo prispeli do Krapine. Izstopili smo iz avtobusa in se po kratki gozdni potki odpravili do muzeja. Ta je izgledal malce drugače, kot smo si ga predstavljali, saj je bila to velika moderna zgradba, narejena iz betona, stala pa je kar na sredi gozda. Tudi notranjost je bila moderno in bogato opremljena. Najprej smo si ogledali film o življenju neandertalcev, ki je bil zasnovan na osnovi ostankov, najdenih v Krapini in drugje na Hrvaškem ter po svetu. Ko je bilo filma konec, smo se razdelili v dve skupini: ena je imela vodiča, ki je govoril v hrvaščini, druga pa vodiča, ki je govoril angleško. Ogled smo začeli z nekaj dejstvi o Krapini in najdiščih neandertalcev, nato pa smo po časovnem traku, ki je bil primerjan z enim dnem, sledili dogodkom, ki so se zgodili od nastanka Zemlje. Bili smo deležni predavanja o opicah, dinosavrih, morskih bitjih in fosilih, školjkah, kamninah in podobno, dokler nismo končno prišli do ljudi. Na posebnem oddelku, ki je bil

namenjen samo neandertalcem, smo si ogledali kipe neandertalcev, ki bi naj bili enaki tistim resničnim. Proti koncu ogleda smo prišli do ponazoritve življenja neandertalcev, kot smo jo videli v filmu. Ustvarjena je bila pokrajina in ljudje, ki so bili tako podobni tistim iz filma, da se je marsikdo spraševal, če niso resnični. Po ogledu muzeja smo imeli nekaj prostega časa, nato pa smo se odpeljali proti dvorcu Trakoščan.

Dvorec Trakoščan stoji na hribu, pod njim pa je veliko jezero. Ko smo prispeli tja, smo se najprej po cesti povzpeli do dvorca, nato pa smo šli na ogled. Zanj je odprt le del dvorca, saj preostale dele Hrvaška uporablja za sprejemanje diplomatov in razne sestanke. V dvorcu smo si ogledali lovsko sobo, knjižnico, grofovo spalnico, kuhinjo, jedilnico, ... Nekaj sob je bilo urejenih tako, da je vsaka predstavljala obdobje v zgodovini. To so bile:

baročna soba, renesančna sobe, soba klasicizma, ... V celotnem dvorcu je tudi veliko portretov. Dvorec so postavili grofje celjski, zadnja pa ga je imela v lasti družina Drašković. V njem je tudi razstava orožja iz tistega časa. Po ogledu smo odšli k ribniku pod dvorcem in malo uživali v sproščanju v naravi, nato pa smo imeli nekaj časa za nakup spominkov. Počasi smo se, polni novega znanja in lepih vtisov, odpravili proti domu.

Tjaša Lorbek, Anamarija Uršič, 8. b. Fotografija: Aljaž Kokol, 9. c

MED ČEBELICAMI

V 2. A SMO IMELI NARAVOSLOVNI DAN Z NASLOVOM ČEBELE. NAJPREJ SMO SE RAZDELILI V SKUPINE IN SI NA SREDINO LISTA NAPISALI ČEBELE. OKROG BESEDE SMO NAPISALI ČIM VEČ BESED, KI SMO SE JIH SPOMNILI, KO POMISLIMO NA ČEBELE. POGOVARJALI SMO SE O ČEBELAH, MEDU, ČEBELARJU IN ČEBELNJAKU.

SPOZNALI SMO ČEBELE DELAVKE, MATICO, TROTA, KAKO SE PRIDELUJE MED, VRSTE MEDU IN NEKAJ TUDI POSKUSILI. ZA KONEC SMO SI NAREDILI ČEBELICE IZ PAPIRJA IN RAZSTAVO KNJIG, MEDU IN VSEGA, KAR SMO PRINESLI OD DOMA. VELIKO SMO SE NAUČILI O ČEBELAH.

ELA MIKLOŠIČ in EVA PEKLAR, 2. a

PROMOCIJA ZDRAVJA

18. novembra je na šoli potekal naravoslovni dan, pod geslom Promocija zdravja, na katerem smo se učenci predvsem seznanjali o zdravem načinu življenja in zdravi prehrani.

7. razred: Pekli smo kruh in delali plakate. Testo smo oblikovali v hlebčke.

6. razred: Bilo je v redu, zanimivo! Delali smo po skupinah in imeli več vrst testa.

4. razred: Delali smo panjske končnice in namaz iz medu ter masla in imeli več vrst kruha. Bilo je super, zanimivo in bili smo zadovoljni.

9. razred: Gledali smo film o tem, kako v Franciji zastrupljajo hrano.

Izjave zbrali: Vita Kuhar in Zala Vedernjak, 8.a

Imeli smo naravoslovni dan. Pogovarjali smo se o čebelah. Napisali smo, kaj vemo o čebelah in česa še ne vemo. Naredili smo skupinski plakat. Naučili smo se veliko novega. Izdelali smo čbelice iz papirja. Potem smo dobili knjižico o čebelah.

Pia Klasinc, 2. c

PRIREDITEV ZA DEDKE IN BABICE

Ko sem slišala, da bom vodila celotno prireditev za dedke in babice, sem bila vesela, kot še nikoli v svojem življenju. Dobila sem vlogo vesoljskega učitelja. Poučevala sem učenca Ana, ki mu predmet Uvod v kulturo Zemljanov ni šel najbolje, zato sem mu čez celotno predstavo vse razložila. Drugo vlogo pri vodenju prireditve je dobila sošolka Nuša. Vlogi smo skupaj z učiteljico vadili, da bi bil najin nastop brezhiben. Dan pred nastopom so prišli vsi učenci, ki so nastopali. Imela sem veliko tremo, a sem jo kljub temu premagala. Na generalki sva skupaj z mojo sovoditeljico besedilo vedeli brezhibno. Naslednji dan je sledila predstava, ki sva jo v celoti dobro odvodile. Predstave je bilo konec in tudi babice ter dedki so domov odšli zadovoljni.

Nina Mulec, 5. a

Vlogo vesoljčka Ana sem se malo ustrašila, saj še nikoli nisem vodila prireditve in imela sem kar veliko besedila. Ko smo začeli z vajami, pa sem ugotovila, da mi ta vloga ne predstavlja težav. Dan pred nastopom smo vsi nastopajoči dobili občutek, kako bo vse na prireditvi potekalo. Na dan nastopa je v dvorano prišlo veliko gledalcev. Bila sem nestrpna in imela sem tremo tako kot tudi moja sovoditeljica oziroma moj vesoljski učitelj. Med predstavo sem samo enkrat zašla iz besedila, ampak sem naslednji del prireditve dobro in brez napake odvodila. Ob koncu sem bila vesela in mislim, da so gledalci veseli odšli iz dvorane.

Nuša Bukvič, 5. a

VČERAJ SMO NASTOPALI ZA NAŠE DEDKE IN BABICE. MI, UČENCI 2. B RAZREDA, SMO PLESALI IN PELI PESEM "AEIOU". ZELO SMO PRESENETILI DEDKE, BABICE IN STARŠE. OTROCI SMO BILI SREČNI, KER SO NAM VSI VESELO PLOSKALI.

ANEJ PIHLER, 2. B

ME DGENERACIJSKA DRUŽENJA

Zaključek projekta SIMBIOZ@, ki je združil Slovenijo

V petek, 25. oktobra, se je zaključil vseslovenski projekt Simbioz@, ki je že tretje leto v duhu medgeneracijskega sodelovanja in prostovoljstva v petih dneh potekal na 326 različnih lokacijah po Sloveniji. Udeleženci so spoznali osnove računalništva, raziskovali internet in se naučili, kako pošiljati in prejemati elektronska sporočila.

Na brezplačne računalniške delavnice se je namreč prijavilo kar 4819 starejših, ki so želeli osvojiti osnove računalniškega znanja in 3529 mladih prostovoljcev, ki so starejšim pomagali pri prvih korakih v svet računalnikov in interneta. Iz zgornjih številok lahko vsekakor razberemo, da je Simbioz@ resnično povezala prav vse ljudi. V teh številkah pa so tudi udeleženci in prostovoljci, ki so sodelovali na naši šoli. Sodelovalo je 23 starejših, 13 prostovoljcev učencev, 9 učiteljev in 2 dijaka.

Skupaj smo preizkušali našo potrpežljivost, sklenili smo mnoga nova medgeneracijska poznanstva ter najpomembneje, dvignili smo raven računalniške pismenosti med starejšimi, med mladimi pa smo obudili vrednote prostovoljstva.

Trenutki, ko lahko zase in za druge storimo dobro delo oziroma jim le polepšamo dan, so zato še toliko bolj dragoceni. Simbioz@ e-pismena Slovenija je eden takšnih momentov, saj je združeval posameznike, ki se v drugačnih okoliščinah morda nikoli ne bi srečali.

Simbioza je ponovno povezala Slovenijo, vendar to še ne pomeni, da za prihajajoče leto zapira svoja vrata. Ponovno jih bo namreč odprla, a za več trajnostnih projektov, ki bodo vizijo Simbioze širili še naprej.

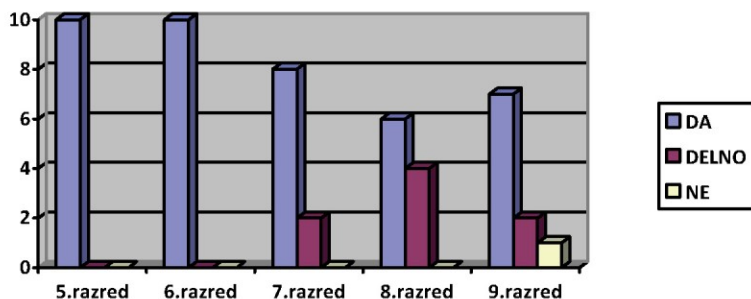
Hvala, ker ste bili z nami in ker ste bili del največjega prostovoljskega projekta tega leta!

Sonja Pučko in Matej Sužnik

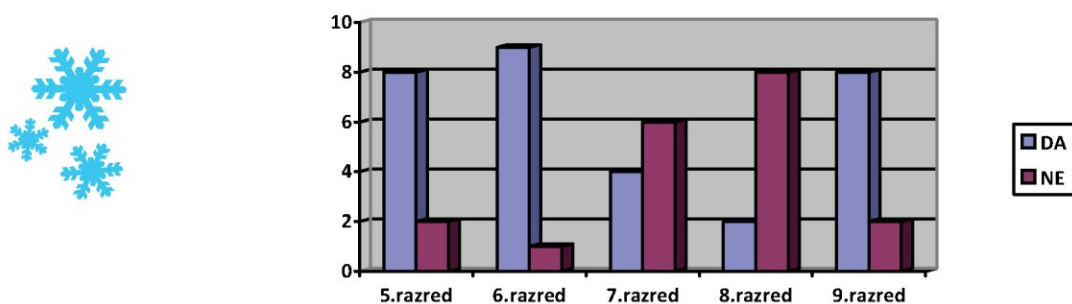
Anketa: film Gremo mi po svoje 2

Med učenci druge in tretje triade, ki so šli 22. 11. 2013 v Mestni kino Ptuj gledat film Gremo mi po svoje 2, sva izvedli kratko anketo. Anketo sva opravili s 50 učenci, bila pa je anonimna.

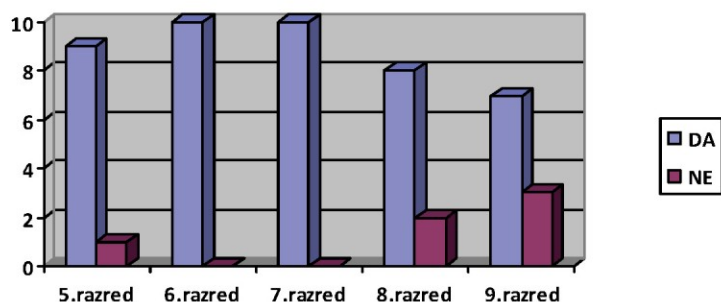
Ali ste bili zadovoljni z izbiro filma?

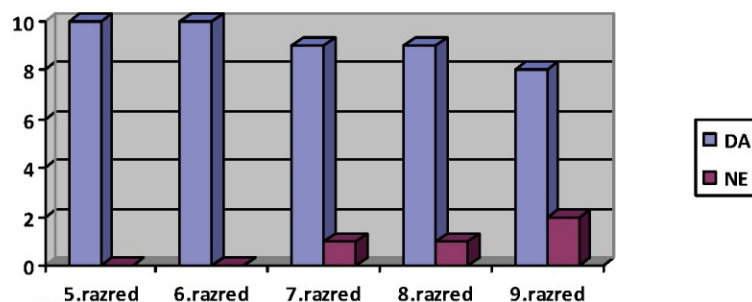
Ali vam je bil ta del tega filma bolj všeč kot prejšnji del?

Kot ste videli, sta v filmu nastopala tudi naša učenca. Bi tudi vi nastopili, če bi dobili to priložnost?

Bi si želeli spoznati z znanimi igralci iz filma?

Pripravili: Lana Kolarič in Vita Solina, 7. c

Srečno

20

2014

Srečno 2014